

УДК 378.147.091.31:78
DOI 10.31654/2663-4902-2021-PP-2-102-108

Раструба Т. В.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри вокально-хорової майстерності
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
gastruba_1510@ukr.net
orcid.org/0000-0003-2232-1190

Павленко О. М.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інструментально-виконавської підготовки
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
pavlenkoaleksei1@gmail.com
orcid.org/0000-0001-5164-6504

**ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ВАРНЕ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ ВИКЛАДАЧА
ВОКАЛЬНО-ХОРОВИХ ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН**

У статті зосереджується увага на важливості впровадження в сучасній освітній процес інноваційних методів та прийомів, що сприятимуть підвищенню рівня фахової підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва. Як ресурсний у вирішенні багатьох проблем у навчально-виконавській діяльності пропонується застосування методу ВАРНЕ, метою якого є розвиток інтелекту.

Результати наукового пошуку показали, що метод ВАРНЕ стимулює вкрай важливі процеси, що відбуваються під час навчання. При цьому задіюються головні його блоки: психологічний (розвиток міжособистісного та внутрішньоособистісного інтелекту, робота в команді, поліпшення мотивації, передача цінностей, терапевтичний та реабілітаційний ефект), неврологічний (розвиток пам'яті, моторного програмування, заведення механізму руху тіла, стимулювання виконавської функції), координаційний (аудіо-ручна, аудіо-дисоціативна, окуломотивна, вікомоторна координація), розвиток вестибулярного апарату) та музичний (спрямовується на: музичну форму, тембр, метро-ритм, динаміку, агогіку, пульсацію, інтонацію, імпровізацію, ансамбль, музичний аналіз, нотацію, міждисциплінарні зв'язки, знання музичної культури інших народів, контроль сценічного страху, перкусію тіла на естетичному рівні, розвиток поліритмії, врахуванні критеріїв музичного оцінювання під час виконання, знання ритмічної послідовності, навчання музичних концепцій).

Доведено, що особливо важливим використання даного методу є для циклу вокально-хорових та інструментальних дисциплін, оскільки вони передбачають активізацію: вестибулярної системи, координації; керування кінцівками, тілом; командної роботи, міжособистісного інтелекту, підвищення мотивації; розвиток уваги, пам'яті; знань ритмічної побудови різних музичних культур. Акцентовано увагу на філософії підбору технічних вправ-варне, які поділяються на три категорії: пасивні (без рухів), середні (певне переміщення у просторі та часі) та активні (постійні просторово-часові рухи).

Ключові слова: метод ВАРНЕ, перкусія тіла, множинний інтелект, фахова підготовка, вокально-хорові та інструментальні дисципліни, вища освіта.

Постановка проблеми. Наразі освіта на всіх ступеневих ланках перебуває в процесі перманентних змін та оновлень, стимулюючи до приведення у відповідність нормативно-методичного забезпечення якості вищої освіти відповідно вимог та тенденцій як вітчизняного так і європейського гуманітарного простору. Відтак професійна підготовка сучасного викладача безпосередньо залежить від галузевих знань, які є теоретичною основою його діяльності. Все частіше в освітньо-професійних програмах загострюється увага на необхідності міждисциплінарних зв'язків на основі

інтеграції. Звідси система вищої освіти ставить перед собою головне завдання – озброїти майбутніх фахівців комплексом синтезованих мистецьких знань та педагогічним досвідом, який можна буде застосовувати в багатьох формах педагогічної практики.

Для здійснення цього динамічного та безперервного, суперечливого процесу у підготовці студентів ЗВО необхідно дотримуватися прогностичного підходу, виявляти специфіку предметних знань та застосовувати, відповідно змісту, адекватні форми, методи та прийоми навчання. З цієї позиції досить ресурсним є використання методу VAPNE у фаховій підготовці викладачів вокально-хорових та інструментальних дисциплін, оскільки він носить не тільки навчальний, а й терапевтичний ефект.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. Базисною основою роботи є дослідження науковців у сфері мистецької освіти (Е. Абдуллін, Л. Масол, О. Олексюк, Г. Падалка, Г. Побережна, О. Ростовський, В. Черкасов, В. Шульгіна, О. Щолокова та ін.); фахової підготовки викладачів вокально-хорових та інструментальних дисциплін (В. Антонюк, Б. Брилін, Л. Гусейнова, А. Козир, Л. Костенко, К. Кушнір, Г. Ніколаї, Л. Ороновська, А. Растригіна, Н. Сегеда, В. Федоришин, О. Щербініна, О. Шмарко, І. Шинтяпіна та ін.); модернізації освіти та інноваційних методів музичного навчання (Л. Банкул, Т. Бодрова, Ф. Боданський, О. Бухнієва, О. Дусавицький, К. Завалко, О. Комар, І. Малашевська, Т. Носаченко, Т. Раструба, Т. Середа, Т. Строгаль, Т. Турчин, І. Ходоровська та ін.).

Цінними для нашого наукового пошуку є роботи ряду зарубіжних авторів, спрямовані на творче використання VAPNE у змісті дошкільної та шкільної освіти; у терапевтичних цілях з різною віковою групою людей; у роботі над дисоціацією та координацією, перкусією та латеральністю тіла тощо (М. Баголін, П. Банго, Дж. Блекінг, С. Маркуцці, Р. Наранхо, А. Перез, Дж. Понс-Терес, Т. Роццо, Е. Тревіс-Мартінес та ін.).

Мета і завдання статті. Мета полягає в обґрунтуванні потенціалу використання методу VAPNE у фаховій підготовці викладачів вокально-хорових та інструментальних дисциплін. Для розкриття проблеми даної роботи доречно визначити низку завдань: знайти переваги методології VAPNE; розкриття сутності даного методу; описати методологію когнітивного стимулювання через музику викладачам, які не володіють цим методом; висвітлення філософії технічних вправ.

Виклад основного матеріалу. Фахова підготовка викладачів вокально-хорових та інструментальних дисциплін, безумовно, є багатогранною системою, яка об'єднує у собі як самостійні, так і взаємопов'язані структурні компоненти (теоретичний, методичний, практичний). Кожен з цих компонентів виконує свою специфічну функцію, яка спрямована на оволодіння студентами певної бази компетентностей. Всі ці компоненти складаються з окремих блоків (вокально-хорові та інструментальні), проте мають багато спільних сегментів, котрі утворюють інтегративну цілісність. Об'єднуючим фактором для всіх блоків є загальна мета – формування готовності студентів до викладацької діяльності; принципи; внутрішня організація, що характеризується взаємозв'язком та взаємозалежністю усіх структурних компонентів.

VAPNE є методом неврологічної стимуляції, який ґрунтується на п'ятьох щаблях, які й складають аббревіатуру даної дефініції: біомеханіка, анатомія, психологія, неврологія та етномузикологія (Франциско Хав'єр Ромео Наранхо, 1998) [5; 6; 7; 8; 9]. Зазначимо, що порівняно з іншими методами VAPNE спрацьовує в основному у групі та націлений на розвиток міжособистісних відносин. Проте суттєвою відмінністю є й те, що позитивні зрушення будуть помітні лише через тривалий час, за умови системності.

Звичайно, цей метод першочергово було розроблено не для музичних дисциплін, проте, на нашу думку, його можна з легкістю інтегрувати у музичне мистецтво для стимулювання у студентів виконавчих функцій, психомоторики, психомотиваційних та соціально-емоційних аспектів, проведення івентів, сесії та ін.

Дослідник даного методу Е. Тревіс-Мартінес [10] стверджує, що VAPNE базується на імітації – повторенні зворотних реакцій, змінній круговій координації та

сигналізації в режимі реального часу, який стає подразником, що породжує розвиток біомеханіки. Тобто умовно можна сказати, що весь процес підготовки музикантів обертається навколо ритму, і все це через перкусію тіла, що і складає сутність даного методу. Звичайно, такі висновки є досить дискусійними, але можна припустити, що викладач, який спробує застосовувати цей метод зможе більш структуровано та послідовно викладати практичний матеріал.

Ми переконані, що особливо важливим використання даного методу є для циклу вокально-хорових та інструментальних дисциплін на фазі як теоретичного, методичного, так і практичного компонентів, оскільки вони передбачають активізацію: (В) вестибулярної системи, координації; (А) керування кінцівками, тілом; (Р) командної роботи, міжособистісного інтелекту, підвищення мотивації; (N) розвиток уваги, пам'яті; (Е) знань ритмічної побудови різних музичних культур.

Для чого ж можна використовувати метод BAPNE? Перш за все для покращення пам'яті та концентрації. З цієї позиції даний метод допомагає контролювати власне тіло при виконавській діяльності, або реакцію невдачі тощо. BAPNE структурується рухом у просторі від пасивної форми (епізодичної), до активної (постійної) та завжди вміщує чотири компоненти: *когнітивний*, *соціально-емоційний*, *психомоторний*, *нейрореабілітаційний* [2; 5; 9]. У практичній роботі викладача використання BAPNE діє за певним планом, який спрямовується на досягнення низки завдань: відволікання від труднощів, спрямування уваги в конкретне русло, планування та організація цілі, тренування короткої або довгострокової пам'яті, робота когнітивної гнучкості, використання емоційного контролю, рефлексія.

Через призму BAPNE слід звернути увагу й на множинний інтелект, який задіє студент при фаховій підготовці згідно класифікації Г. Гарднера (1983): *лінгвістичний* (слова, метроритм пісні, що дозволяє створити ритмічну мову, організувати різну координацію рухів); *кінестетичний* (мануальна техніка, створення поліритмії, допомагає генерувати різні культури); *візуально-просторовий* (допомагає зрозуміти, як наше тіло рухається у просторі); *музичний* (синтезує з різними мелодіями або текстами, мова кінцівок); *логіко-математичний* (дії пов'язані з логікою, афірмацією, пропорціями, розуміння значення різних музичних фігурацій); *міжособистісний* (здатність спілкуватися, відрізнити та сприймати різні психічні стани, наміри, мотиви та почуття інших); *натуралістичний* (все, що нас оточує); *внутрішньоособистісний* (усвідомлення власного «Я», свого образу); *екзистенціальний* (роздуми про проблеми та питання) [1].

Р. Наранхо наголошує на тому, що в основі BAPNE лежить інтеграція через перкусію тіла. Звідси цей метод базується на декількох моделях навчання: VAK (зосереджена на сприйнятливих способах навчання – сенсорний, візуальний, слуховий, кінестетичний); Gregos (заснована на різних стилях навчання); Dunn and Dunn (дозволяє адаптувати навчання до потреб учнів, залежно від віку); Kolb (вміщує у рівних пропорціях навчання, конкретний досвід, спостереження, концептуалізацію та активні експерименти); Myers Briggs (базується на психологічних профілях учнів – увага, сприйняття, приймання рішення, думки, відносини, судження) [7; 8].

Звідси основною метою, яку ставить перед собою метод BAPNE виступає стимулювання усіх частин мозку. Р. Наранхо розрізняє 4 види такого стимулювання: *імітація-повторення* (викладач показує – учень повторює, вимагає найменшої концентрації); *зворотна реакція* (викладач показує рухи на одній площині, а учні повторюють на протилежній; вимагає більшої концентрації); *змінна кругова координація* (заснована на ритмічній, або словесній структурі, до якої додаються варіації та поступово ускладнюються; може виконуватися парами чи групою); *відтворення в режимі реального часу* (реальна імпровізація, розробка читання з першого погляду і базується на візуальних подразниках, які слугують кодами, вимагає великої сконцентрованості) [9].

Саме на основі цих видів стимулювання і будуються вправи-barne, які викладач може застосовувати за певним шаблоном або створювати власні, адаптувавши для

кожного студента чи групи. Вправи підпорядковані площині, яку задіє в процесі творчої діяльності виконавець (*горизонтальна, сагітальна, фронтальна*).

В умовах кризового періоду освіти, коли на факультети / інститути мистецтв йдуть навчатися студенти з досить низькою музичною підготовкою, а інколи й взагалі без неї, застосування методу BAPNE стане корисним при вивченні вокально-хорових та інструментальних дисциплін у період «передозвучення музичного твору». Тобто перш ніж зіграти, заспівати, продиригувати твір, ми його відтворюємо за допомогою допоміжних засобів або інструментів – палиці, м'ячі, струни, камінці, перкусія тіла тощо. Таким чином, ми задіємо у цьому процесі нейроритмічність, що дозволить краще засвоїти такі поняття, як ритмічна точність, пульс, часове вимірювання, керування рухами, координація тощо. Інакше кажучи ми задіємо когнітивні функції, які є важливими при виконавській діяльності: увага, імпульсивність контролю, робоча пам'ять, прийняття рішення, практичні навички тощо.

При цьому читання нот з аркуша відходить дещо на другорядний план і не є на цьому етапі домінуючим. За час відповідних технік ритмічна основа твору вже встигне проникнути в тіло студента, залишається в його довгостроковій пам'яті та вивільняє рухи рук і тіла (позбавляючи скутості, коли студент переходить до наступного щабля вивчення – розбір нотного тексту).

Украй важливим для майбутніх викладачів вокально-хорових (особливо для диригентів) та інструментальних дисциплін є координація рухів рук. Певні недоліки у цьому пов'язані з почуттям ритму, внутрішнім слухом тощо. Для вирівнювання такого недоліку і використовують перкусію тіла, тому важливо, щоб студенти чітко розуміли дану позицію. Крізь призму BAPNE використовують так звані *аудіо-органічну, аудіо-дисоціативну* координацію та координацію *аудіо-педалі*. Розшифровуючи вищесказане, зазначимо, що аудіо-органічна координація обумовлює в собі використання верхніх кінцівок, коли здійснюється оцінювання траєкторії конкретного руху; координація аудіо-педалі – використання нижніх кінцівок, яка регулюється домінуючою ногою, обраної для роботи; аудіо-дисоціативна – чергування рук та ніг.

Загалом усі вправи можна класифікувати за двома напрямками – одностороннього (рухи ніг або рук) та двостороннього (рухи ніг та рук). Приміром вправа «Хлібці» допоможе ознайомитися поступово з ритмічним малюнком твору, бо задіє лише горизонтальну площину та долоні, як засіб озвучення ритму. Студенту пропонується простукати ритм руками (долоня в долоню) певної простої фрази у різних розмірах, поступово додаючи більш складні ритмічні малюнки і доводячи до всього ритму твору, що вивчається. Вправа «Колосок» задіє в своїй роботі руки та ноги, тобто залучається до роботи вся вертикаль тулуба та вимагає більшої концентрації та координації від студента. Це дозволить вивільнити певні затиски як м'язові, так і психологічні. Вправа «Колосок та бджілка» задіє одночасно руки та ноги з рухами (вліво, вправо) та клацання пальців. Таким чином, окрім ритму студенти відтворюють певний музичний матеріал (звук і танець). Це більшою мірою вивільняє їх координацію та природне ритмічне відчуття.

Подібні вправи досить різноманітні. Підбирати їх викладач має індивідуально, ставлячи обов'язково певну мету та завдання до кожної. Водночас не слід забувати і про діагностику проведених занять, які в основному потребують великого проміжку часу. Оцінювання результативності від виконання вправ-барпе здійснюється шляхом спостереження за учнями / студентами та розробці досягнення індивідуальних цілей. У такому спостереженні важливим є фіксація початкового виконання та кінцевого (1–4 рік навчання). Це дасть можливість адекватно резюмувати досягнення чи невдачі. Зауважимо, що оцінювання відбувається тільки індивідуально, проте здійснювати це можна за 4 критеріями: психомоторна координація; когнітивні аспекти; навчання цінностям; розвиток множинного інтелекту.

Традиційна музична педагогіка не акцентує увагу на тому, що наше тіло є формою музичної виразності, обмежуючись лише практикою гри на інструменті чи співі. Однак за допомогою BAPNE можна працювати над різними музичними елементами (такти, ритмічний малюнок, напрямок мелодії, мануальна техніка тощо) через власне

тіло, а не лише теоретичним шляхом. Музика є живою стихією і педагоги мають удосконалювати та оновлювати методологію навчання.

Звідси, до основних переваг методу BAPNE ми віднесемо: допомога при оволодінні ритмічними навичками; поліпшення пам'яті, координації та концентрації; створення музичного діалогу між групою, що сприяє активізації каналів зв'язку; посилення творчого процесу, уяви та підвищення самооцінки; природне вираження ритму, його імпровізація та інтерпретація.

Висновки. Таким чином метод BAPNE стимулює вкрай важливі процеси, що відбуваються під час навчання. При цьому задіються головні його блоки: *психологічний, неврологічний, координаційний та музичний*. Психологічний блок орієнтується на: роботу в команді, розвиток міжособистісного та внутрішньоособистісного інтелекту, поліпшення мотивації, передача цінностей, терапевтичний та реабілітаційний ефект. Неврологічний – на: розвиток пам'яті (короткої та довгострокової, робочої, м'язової, слухової, ритмічної, аналітичної, емоційної, пам'яті навчання), моторного програмування, заведення механізму руху тіла, стимулювання виконавської функції (go – по go). Координаційний – на: аудіо-ручну, аудіо-дисоціативну, окуломотивну, вікомоторну координації, розвиток вестибулярного апарату, чергові чергування. Музичний блок спрямовується на: музичну форму, тембр, метро-ритм, динаміку, агогіку, пульсацію, інтонацію, імпровізацію, ансамбль, музичний аналіз, нотацію, міждисциплінарні зв'язки, знання музичної культури інших народів, контроль сценічного страху, перкусію тіла на естетичному рівні, взаємодії групи, врахуванні критеріїв музичного оцінювання під час виконання, знання ритмічної послідовності, розвиток поліритмії, навчання музичних концепцій та музичну пам'ять.

Отже, потенціал використання методу BAPNE у фаховій підготовці викладачів вокально-хорових та інструментальних дисциплін є досить великим. Певною мірою за допомогою цього методу можна вирішити низку проблем, які досить часто слугують перешкодою при виконавській діяльності (для більш обдарованих студентів) та водночас надолужити пробіли щодо фахових знань (для тих студентів, котрі мають досить низький базовий рівень). Беззаперечним фактом є й те, що він несе терапевтичний ефект, який сьогодні вкрай необхідний для людей при отриманні величезного потоку інформації та мінливості емоцій.

Звичайно, дана проблема не є остаточно вирішеною, подальшого розвитку вимагає більш детальна конкретизація використання методу BAPNE на дисциплінах профілю музичного мистецтва та дослідження його впливу на студентів з інвалідністю.

Література

1. Гарднер Х. Теория множественного интеллекта. URL: http://www.psychologos.ru/articles/view/teoriya_mnozhestvennogo_intellekta_gardnera_vvr. (дата звернення: 25.02.2021).
2. Никитина Л. М. Традиции и новаторство, или Снова о ритмике. *Играем с начала*. 2009. № 4. С. 3–4.
3. Павленко О. М. До проблеми розвитку музично-ритмічного чуття майбутнього вчителя музики в процесі навчання джазової імпровізації. *Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки»* (Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя) / за заг. ред. проф. Є. І. Коваленко. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2015. № 1. С. 140–143.
4. Раструба Т. В., Кушнір К. В. Креативна педагогіка в контексті фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / редактори-упорядники М. Пантюк, А. Душний, І. Зимомря. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 28. Т. 2. С. 219–225.
5. Роганова И. В. Ритмическое воспитание в хоровом коллективе. *Современный хормейстер*: сб. ст. / авт.-сост. И. В. Роганова. Санкт-Петербург: Композитор, 2013. 132 с.
6. Basis of BAPNE method. 2014. URL: <http://www.percussion-corporal.com/en/bapne-method/basis-of-bapne-method>. (дата звернення: 10.02.2021).
7. Martinez A., Romero Naranjo, F. J., Pons Terres, J. M. y Crespo Colomino, N. (2014). Cognitive, visual-spatial and psychomotor development in students of primary education through

the body percussion – BAPNE Method. *Procedia – Social and Behavioral Sciences* 152. Pp. 1282–1287.

8. Moral Bofill L., Romero Naranjo F. J., Albiar Aliaga, E., & Cid Lamas, J. A. (2015). The BAPNE method as a school intervention and support strategy to improve the school environment and contribute to socioemotional learning (SEL). *International Journal of Innovation and Research in Educational Sciences*, 2 (6). Pp. 450–456.

9. Romero-Naranjo F. J. (2017). *Body Percussion – Programación didáctica*. Volumen 1 y 2. Alicante, España: Body Music – Body percussion Press.

10. Trives-Martinez E. A., Vicente-Nicolas G. (s.f.). *Percusion corporal y los metodos didacticos musicales*. Universidad de Alicante / Universidad de Murcia, Departamento de Innovación y Formacion Didactica; Departamento de Didactica de la Expresion Plastica, Musical y Dinamica. Alicante : Universidad de Alicante, 2013. ISBN 978-84-695-8104-9. Pp. 1748–1758.

References

1. Hardner, Kh. *Teoriya mnozhestvennogo yntellekta* [Multiple Intelligence theory]. URL: http://www.psychologos.ru/articles/view/teoriya_mnozhestvennogo_intellekta_gardnera_vvp.

2. Nykytyna, L. M. (2009). Tradytsyy y novatorstvo, yly Snova o rytmyke [Tradition and innovation, or Again about rhythm]. *Yhraem s nachala – We play from the beginning*. 4. 3–4 [in Russian].

3. Pavlenko, O. M. (2015). Do problemy rozvytku muzychno-rytmichnogo chuttia maibutnoho vchytelia muzyky v protsesi navchannia dzhazovoi improvizatsii [The problem of development of musical-rhythmic sense of the future music teacher in the process of teaching jazz improvisation]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*. Nizhyn: NDU im. M. Hoholia. 1. 140–143 [in Ukrainian].

4. Rastruba, T. & Kushnir, K. (2020). Kreatyvna pedahohika v konteksti fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva [Creative pedagogy in the context of professional training of future music teachers]. *Current issues of the humanities – Current issues of the humanities*. Drohobych: Vydavnychiy dim «Helvetyka». 28. Vol. 2. 219–225 [in Ukrainian].

5. Rohanova Y. V. (2013). Rytmycheskoe vospytanye v khorovom kollektive [Rhythmic education in a choir group]. *Sovremennyyi khormeister – Modern choirmaster*. Sankt-Peterburg: Kompozytor [in Russian].

6. Basis of BAPNE method. (2014). URL: <http://www.percusion-corporal.com/en/bapne-method>.

7. Martinez, A., Romero Naranjo, F.J., Pons Terres, J.M. & Crespo Colomino, N. (2014). Cognitive, visual-spatial and psychomotor development in students of primary education through the body percussion – BAPNE Method. *Procedia – Social and Behavioral Sciences* 152. 1282–1287.

8. Moral Bofill, L., Romero Naranjo, F. J., Albiar Aliaga, E., & Cid Lamas, J. A. (2015). The BAPNE method as a school intervention and support strategy to improve the school environment and contribute to socioemotional learning (SEL). *International Journal of Innovation and Research in Educational Sciences*, 2(6). 450–456.

9. Romero-Naranjo F. J. (2017). *Body Percussion – Programación didáctica*. Volumen 1 y 2. Alicante, España: Body Music – Body percussion Press.

10. Trives-Martinez E. A., Vicente-Nicolas G. (s.f.). (2013). *Percusion corporal y los metodos didacticos musicales*. Universidad de Alicante / Universidad de Murcia, Departamento de Innovación y Formacion Didactica; Departamento de Didactica de la Expresion Plastica, Musical y Dinamica. Alicante: Universidad de Alicante. pp. 1748-1758.

Rastruba T.

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor, Department of vocal and choral skills,
Nizhyn Mykola Gogol State University
rastruba_1510@ukr.net
orcid.org/0000-0003-2232-1190

Pavlenko O.

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor, Department of instrumental and performing training
Nizhyn Mykola Gogol State University
pavlenkoaleksei1@gmail.com
orcid.org/0000-0001-5164-6504

**USING THE BAPNE METHOD IN THE PROFESSIONAL TRAINING
OF A TEACHER OF VOCAL, CHORAL AND INSTRUMENTAL DISCIPLINES**

The article focuses on the importance of introducing innovative methods and techniques in the modern educational process to improve the professional training of future music teachers. As a resource in solving many problems in educational and executive activities, the use of the BAPNE method, which aims to develop intelligence, is proposed.

The purpose of the article is to substantiate the potential of using the BAPNE method in the professional training of teachers of vocal, choral and instrumental disciplines. The main tasks are to find the advantages of the BAPNE methodology; disclosure of the essence of this method; describe the methodology of cognitive stimulation via music to teachers who do not obtain this method; coverage of the technical exercises philosophy.

The research methodology is determined by the integrative approach, which involves not only the use of general scientific methods of analysis, synthesis and generalization, but also the method of comparative analysis, which is used to understand the problems of researching the impact of innovative methods and techniques of future music teachers.

The results of scientific research have shown that the BAPNE method stimulates extremely important processes that occur during training. This involves its main blocks: psychological, neurological, coordination and music.

The scientific novelty is an attempt to prove that the use of the BAPNE method is especially important for the cycle of vocal-choral and instrumental disciplines, as they involve the activation of vestibular system, coordination; control of limbs, body; teamwork, interpersonal intelligence, increasing motivation; development of attention, memory; knowledge of rhythmic construction of different musical cultures. Emphasis is placed on the philosophy of selection of technical exercises-bapne, which are divided into three categories: passive (without movements), medium (some moving in space and time) and active (constant spatio-temporal movements).

Of course, this problem is not completely solved, further development requires more detailed specification of the use of the BAPNE method in musical arts disciplines and the study of its impact on students with disabilities.

The practical significance of the work is that the actual material and the obtained results will contribute to the expansion of the range of pedagogical thought, the delineation of the value-content component of scientific discourse.

Key words: BAPNE method, body percussion, multiple intelligence, professional training, vocal-choral and instrumental disciplines, higher education.